

Protos. Nicodim Măndiță

Îndreptar de spovedanie îmbogățit
folosind îndreptarele alcătuite de
Sfântul Nicodim Aghioritul și de alți părinți duhovnicești

Noi ne vom duce de aici mai devreme sau mai târziu, dar, dacă reușim să lăsăm urmașilor cât mai multe cărți sfinte, le lăsăm o zestre de mare valoare pentru ei și pentru cei care vor veni după ei.

Protos. Nicodim Mândiță

Difuzare:

EDITURA
AGAPIS

Str. Mențiunii Nr. 7, Sector 2, București

Tel./Fax: 021-2410673

Mobil: 0733-580000

editura.agapis@gmail.com

Cărțile pot fi comandate online la adresa

www.edituraagapis.ro

sau de la librăria Editurii Agapis,

din strada Mențiunii Nr. 7, Sector 2, București

unde puteți beneficia de **oferte speciale.**

Tipărit la ^{TIPOGRAFIA} **NEKTARIOS** Botoșani

www.nektarios.ro

Mobil: 0733-580001

ISBN: 978-606-529-253-6

Editura Cartea Ortodoxă Alexandria

Protos. Nicodim Măndiță

Îndreptar de spovedanie îmbogățit
folosind îndreptarele
alcătuite de Sfântul Nicodim Aghioritul
și de alți părinți duhovnicești

Ediție îngrijită de: Lect. Univ. Dr. Andrei Drăgulescu

Se tipărește cu binecuvântarea
Prea Sfințitului Părinte GALACTION
Episcopul Alexandriei și Teleormanului

Editura Cartea Ortodoxă Alexandria – 2015

Cuvânt lămuritor

Sunt unii care acuză îndreptările de spovedanie în general, și pe cel al părintelui Nicodim Măndiță în particular, că mai mult ar face rău decât bine. Unii spun de pildă că acei creștini care se spovedesc folosind îndrumarul se concentrează pe păcatele mici și de aceea le pierd din vedere pe cele mari. O femeie spune la spovedanie că a purtat cercei, dar nu spune că e certată cu vecina și că nici măcar n-o salută.

La prima vedere, argumentul unor astfel de critici pare foarte logic și rațional. Însă tocmai aici stă pericolul, mai cu precădere în rândul nostru celor ce avem pretenții că suntem mai școliți, că avem diplome și îi privim cam de sus pe oamenii mai simpli. Din păcate, mulți dintre noi ne limităm doar la rațiune, și uităm că harul lui Dumnezeu nu lucrează în omul care se călăuzește numai după rațiunea cu care e înzestrată firea noastră căzută. Cum spunea și scriitorul englez Chesterton, citat în „Jurnalul fericirii“ de părintele Nicolae Steinhardt: „Rațiunea, singură, nesprijinită de celelalte însușiri benefice, poate fi primejdioasă, ba chiar funestă.“ Să luăm aminte la această avertizare și să ne rugăm lui Dumnezeu să coborâm mintea în inimă, să dobândim cuget umilit, „inimă înfrântă și smerită“, smerenia lui Hristos. Doar așa, cu ochii inimii limpeziți, vom putea vedea clar. Și atunci orice argument rațional al firii căzute se va risipi ca norii duși de adierea harului Sfântului Duh.

Și iată de ce argumentul rațional menționat mai sus dă greș: Să o luăm mai întâi tot logic, să demontăm argumentele lor cu propriile lor arme. Să ne gândim puțin. A purta cercei e un păcat? Da, este un păcat. A te certa cu vecina e un păcat? Da, este un păcat. Se compară un păcat cu celălalt? Nu, nu se compară. Primul e un păcat mic, al doilea un păcat foarte grav. Asta înseamnă oare că dacă primul e un păcat mic, trebuie să îl bagatelizăm? Să îl trecem cu vederea? Să vedem ce ne spune înțelepciunea noastră populară: „Cine fură azi un ou, mâine va fura un bou.“ Iată deci că și înțelepții din popor ne învață că nu trebuie să minimalizăm însemnătatea păcatelor mici. Ah, dar noi suntem intelectuali, pentru noi nu valorează nimic ce spun oamenii simpli, oricât de înțelepți ar fi ei! Atunci poate că măcar o să valoreze ceva pentru noi ceea ce învățăm de la Însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Ce le-a spus El fariseilor pe când îi muștra: „Voi dați zeciuală din mărar, izmă și chimen, dar ați lăsat pe cele grele ale Legii“ – adică

cele ce țineau de iubirea pentru aproapele. Până aici sunt perfect de acord și criticii noștri, ba chiar li se pare că vorbele Mântuitorului le sprijină punctul de vedere. Dar Mântuitorul îi contrazice, adăugând imediat după vorbele de mai sus niște cuvinte pe care criticii noștri le trec sub tăcere: „Pe acestea trebuia să le faceți, iar pe acelea să nu le lăsați.“ Adică trebuia ca fariseii să lucreze în viața lor în primul rând iubirea pentru Dumnezeu și aproapele, dar aceasta nu însemna că trebuia să lase și să treacă cu vederea porunca lui Dumnezeu de a da zeciuală. Deci, deși călcarea poruncii de a da zeciuală (cu atât mai mult din acele plante neînsemnate) este un păcat incomparabil mai mic decât ne iubirea aproapelui, Mântuitorul Hristos afirmă răspicat că cel care Îl iubește pe El Îi și păzește toate poruncile. Atât pe cele mari, cât și pe cele mici. „Nimic necurat nu va intra în Împărăția lui Dumnezeu“, găsim scris în Sfânta Scriptură! Deci noi trebuie să ne pocăim de toate păcatele noastre, și mari și mici, căci pentru toate vom da răspuns în fața Judecării lui Dumnezeu. Deci nici să luăm aminte doar la păcatele mari și să uităm de cele mici, nici să luăm aminte doar la păcatele mici și să uităm de cele mari, și nici să credem că sunt mari păcatele mici, sau că sunt mici păcatele mari! Iar la aceasta ne ajută doar un Îndrumar de Spovedanie complet, de unde toți credincioșii pot învăța ce păcate mari și mici au făcut și se pot elibera de toate, mărturisindu-le lui Dumnezeu sub epitrahilul părintelui duhovnic. Aceasta este singura cale ce duce spre Rai, către fericirea veșnică. Orice altă cale am apuca, nu facem decât să ne amăgim pe noi înșine și pe alții că am fi pe calea cea dreaptă, și să regretăm doar când va fi prea târziu...

* * *

Părintele Nicodim Măndiță le dă un răspuns după părerea noastră magistral celor ce contestă utilitatea îndreptărilor de spovedanie. Aceștia acuză îndreptările că, în loc să ne ajute să ne cercetăm conștiința, ne-ar sugera păcate pe care nu ne gândisem încă să le săvârșim și, prin urmare – spun aceia – ar trebui să nu folosim niciodată îndreptare de spovedanie. Iată răspunsul Părintelui Nicodim la aceste acuzații (și cât de actual este și acum, la aproape 80 de ani de când a fost scris!):

„Tot lucrul bun își are, pe de o parte, admiratorii și sprijinitorii săi, iar, pe de altă parte, și mulți potrivnici și uzurpatori care, din cauza uriciunii și zavistiei, luptă din răspuțeri pentru a-l distruge.

Printre astfel de potrivnici care, în loc de a colabora cu noi la apărarea Ortodoxiei – asediată și subminată de confesiunile eretice, pleiadele sectare, lojile francmasonice și alte tabere infernale – prin cuvânt și scris, văd aievea ridicându-se astfel de creștini care să protesteze asupra-mi, strigând: «De ce a scris și înșirat Călugărul acesta atâtea amar de păcate în această carte? [De] ce a dat în vileag atâtea păcate, care nu se găsesc așa înșirate în nicio carte și cârticică de Spovedanie; ba chiar nici în mai multe la un loc, și nici în Molitfelnice, pe care le-am citit până acum?!» Ei vor mai zice [și] că oamenii, și mai ales tinerii care le vor citi [...], le vor învăța, le vor face, și astfel se vor sminti și vor păcătui. «Cum i se dă voie – vor mai zice ei – a așterne pe hârtie astfel de păcate grele, pe care să le învețe lumea și să se smintească?» Acestea și multe altele de felul acesta vor striga asupra-mi oamenii trupești, cărora trâmbița aceasta Duhovnicească le va tulbura liniștea pe care le-a adus-o somnul păcatelor lor. «Pe voi lumea nu vă urăște, iar pre Mine Mă urăște, că Eu mărturisesc că faptele ei sunt rele.» (I Ioan 7,7; 13, 19-20). Iată pricina care face pe oamenii trupești a striga împotriva cărților folositoare de suflet. Dacă ar fi după gura acestor oameni, ar însemna că militarii să nu-și cunoască abaterile și pedepsirile prevăzute de legile și regulamentele lor; tot așa și civilii, medicii și cei ce-și griesc de păstrarea sănătății lor [să nu cunoască bolile de care să se ferească]. De asemenea, [după raționamentul aceluiași oameni trupești, ar însemna și că] n-ar trebui să cunoaștem nici abaterile și pedepsirile prevăzute de legile naturale, ca de pildă să nu știm că focul arde, ci să vedem asta abia după ce vom băga mâna în foc!

Prin lume umblă astăzi tot felul de reviste, jurnale și cărți pline de toate îndemnurile spre desfrânări [- subliniem că acestea le scria părintele Nicodim în 1934!!! Ce să mai spunem de vremea de azi?! -]; aceste îndemnuri le vede tinerimea de azi și pe afișele de pe străzi, la teatre, cinematografe; [...] apoi orice băiat mic găsește întotdeauna „un prieten“ sau „o prietenă“, ori de vârsta lui, ori mai mare, care îi arată păcatul în toată goliciunea lui, zugrăvind-u-i-l cu culori cât mai atrăgătoare, și îl îndeamnă să-l facă. [...]

Așa că e de mii de ori mai bine să afle copiii mai întâi din gura noastră aceste lucruri (nu spre a le face, ci spre a se feri de ele) pentru că, acum când le află de la noi, vor afla și care e păcatul, dar și greutatea pedepsei lui; astfel, când va veni ademenitorul, va găsi un zid întărit și pregătit pentru luptă.¹

¹ Protos. Nicodim Măndiță, *Cheia Raiului*, Tipografia și Legătoria Școlii de

Părintele Nicodim subliniază și ideea următoare: „Poate că unii cititori se vor speria văzând că pentru unele păcate ale lor sunt oprîți de la Sfânta Împărtășanie pentru 5, 10, 15 sau chiar și 20 de ani, și puși la facerea de 100-1000 de metanii pe zi, sau și mai multe, în tot timpul canonisirii sau Pocăinței lor. Aceștia să nu deznădăjduiască, fiindcă de vor părăsi păcatul cu desăvârșire, și vor face și roade vrednice de Pocăință, Dumnezeu a rânduit prin Sfintele Soboare [Sinoade] și prin sfaturile unora dintre Sfinții Părinți, ca Duhovnicii să mai micșoreze canoanele, și ca ele să facă numai în marginile [limitele] puterii fiecăruia dintre cei greșiți, și numai până la completa vindecare a rănilor sufletești pricinuite de păcat.”²

Celor care se ridică împotriva îndreptărilor de spovedanie, poate cel mai convingător răspuns ce li s-ar putea da ar fi că acestea nu sunt nicidecum o invenție a părintelui Nicodim Măndiță, ori a părintelui Cleopa, ori a altui părinte contemporan. Cei ce spun că îndreptările de spovedanie nu sunt bune nu se sfiesc să conteste învățătura părinților duhovnicești contemporani cu viață îmbunătățită ce au alcătuit astfel de îndreptare. Dar vor avea oare acești contestatori îndrăzneala să se ridice și împotriva Sfinților? Căci nu părintele Nicodim Măndiță sau părintele Cleopa au fost primii care le-au scris. Îndreptare de spovedanie au alcătuit și Sfinți ai Bisericii noastre Ortodoxe! Citiți de pildă un foarte bun Îndreptar de Spovedanie alcătuit de Sfântul Nicodim Aghioritul, autorul a numeroase cărți de mult folos duhovnicesc! Acest îndreptar poate fi găsit în cartea sa, numită chiar (și pe bună dreptate!): *Carte foarte folositoare de suflet* (Editura Mitropoliei Banatului, Timișoara, 1997, pp. 42-49, sau reeditări mai recente), în care păcatele sunt împărțite în păcate împotriva fiecăreia dintre cele zece porunci (și foarte probabil de aici și-au luat împărțirea și îndreptările mai noi ale părinților duhovnicești contemporani). Poate ar fi de folos să se tipărească și separat, într-o broșură, acest Îndreptar de Spovedanie al Sfântului Nicodim Aghioritul (și, pentru ușurință, să fie numerotate păcatele în ordinea în care apar, pentru o cercetare minuțioasă și mai lesnicioasă a cugetelor noastre). Oferim și noi acest Îndreptar, spre sfârșitul acestei cărți.

Părintele Nicodim Măndiță accentua: „Pentru ca în viitor să nu mai facem niciodată astfel de Spovedanii nepregătite, și pentru ca să avem totdeauna în fața ochilor minții noastre mărimea și greutatea

Arte și Meserii Gr. II, Roman, 1934, pp. 269-271.

² Protos. Nicodim Măndiță, *Cheia Raiului*, ed.cit., p. 273.

păcatelor, Sfinții Părinți ne-au întocmit și rugăciuni în care, atât dimineața, cât și seara, atât acasă, cât și la Sfânta Biserică, și chiar [și] după ce ne-am spovedit și mergem la Sfânta Împărtășanie, se pomenesc foarte multe păcate pe care noi le-am săvârșit adesea în viața noastră.³ (vezi de pildă Rugăciunea a noua, către Sfântul Înger păzitor, dintre Rugăciunile dimineții⁴; Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh, dintre Rugăciunile de seară⁵; Rugăciunea a patra, a Sfântului Simeon

³ Protos. Nicodim Mândiță, *Cheia Raiului*, ed.cit., pp. 275-277.

⁴ Iată păcatele prin care noi mărturisim în această rugăciune că am alungat de la noi și întristat pe Sfântul nostru Înger Păzitor:

1. Am mințit.
2. Am clevetit pe cineva.
3. Am pizmuit pe cineva.
4. Am osândit pe cineva.
5. M-am trufit.
6. Nu m-am plecat.
7. Nu i-am iubit pe frați.
8. Am ținut minte răul.
9. Am fost iubitor de argint.
10. Am căzut în păcatele necurăției.
11. M-am mâniat.
12. M-am scumpit.
13. Am mâncat fără saț.
14. M-am îmbătat.
15. Am vorbit mult.
16. Am avut gânduri rele și viclene.
17. Am avut obiceiuri rele.
18. Am avut îndrăznire spre păcate.
19. Am avut deosebită voire spre toată pofta cea rea, trupească.

⁵ Păcatele pentru care ne rugăm, seara înainte de a merge la somn, Sfântului Duh să ni le ierte, „cele de voie și cele fără de voie, cele știute și cele neștiute, care sunt din tinerețe, din obiceiul cel rău, din voia cea slobodă și din lenă“, sunt acestea:

1. M-am jurat cu Numele lui Dumnezeu.
2. Am hulit Numele lui Dumnezeu în gândul meu.
3. Am ocărât pe cineva.
4. Am clevetit pe cineva, în mânia mea.
5. Am scârbit (mâhnit) pe cineva.
6. M-am mâniat de ceva.
7. Am mințit.
8. Am dormit fără de vreme.
9. Nu l-am socotit pe cel sărac ce a venit la mine.
10. L-am scârbit pe fratele meu.
11. M-am sfădit (certat) cu cineva.

Metafrastul, din Rânduiala Sfintei Împărtășanii⁶ – toate aceste rugăciuni conțin, fiecare, câte un mic „îndreptar de spovedanie“ (deci iată că și Sfinții Părinți le-au scris și le-au considerat necesare!). Și nu se rușinează acești Sfinți să pomenească în rugăciunile lor și multe

12. Am osândit pe cineva.
13. M-am mărit (în deșert).
14. M-am trufit.
15. Stând eu la rugăciune, mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi.
16. Am cugetat răzvătăire.
17. Prea m-am săturat.
18. M-am îmbătat.
19. Am râs nebunește.
20. Am cugetat ceva rău.
21. Am văzut frumusețe străină și mi-am rănit inima cu dânsa.
22. Am grăit ce nu se cădea.
23. Am râs de păcatele fratelui meu, iar păcatele mele sunt nenumărate.
24. Nu m-am îngrijit de rugăciune.

⁶ Păcatele pe care rugăciunea Sfântului Simeon Metafrastul ne îndeamnă să le mărturisim mai înainte de a sosi ziua osândirii noastre sunt următoarele:

1. Am făcut desfrânare și preadesfrânare.

2. M-am mândrit.

3. M-am trufit.

4. Am batjocorit.

5. Am hulit.

6. Am spus vorbe deșarte.

7. M-am înfierbântat la râs.

8. M-am îmbătat.

9. Am avut lăcomia pântecelui.

10. Am mâncat fără măsură.

11. Am avut răutate.

12. Am pizmuit.

13. Am fost iubitor de argint.

14. Am fost iubitor de avuție.

15. Am făcut cămătărie.

16. Am fost iubitor de mine însumi.

17. Am fost iubitor de mărire.

18. Am fost hrăpitor.

19. Am făcut nedreptate.

20. Am avut agonisire de rușine.

21. Am avut invidie.

22. Am grăit de rău.

23. Am făcut fărădelege.

24. Toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nicio treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului.

păcate grele, de care oamenii care se declară împotriva îndreptărilor s-ar scandaliza foarte tare dacă le-ar întâlni într-un îndreptar de spovedanie! Ar îndrăzni ei oare să ceară și cenzurarea acestor rugăciuni făcute de Părinți Sfinți, și în care se întâlnesc pomenite aceleași păcate?! Domnul să ne ferească de astfel de rătăcirii! – n.n.).

* * *

Am auzit de mai multe persoane care s-au smintit citind Îndreptarul de Spovedanie al părintelui Nicodim Mândiță. Nu ne vom sminti însă niciodată dacă renunțăm la păcătosul nostru orgoliu și la spiritul critic, și ne smerim inimile sub mâna Domnului. Dacă totuși ne vom sminti, am nădejde că întâmplarea pe care o voi povesti în cele ce urmează ne va ajuta să privim cu alți ochi așa-zisele exagerări pe care raționalismului nostru i se pare că le găsește în Îndreptarele de Spovedanie.

Cineva mi-a spus odată că a încercat să citească Îndreptarul de Spovedanie al părintelui Nicodim Mândiță și s-a smintit când a citit acolo că e păcat să te speli cu săpunuri parfumate. Atunci a renunțat cu totul să citească mai departe, fără să se intereseze dacă nu cumva o să găsească ceva de folos, păcate încă neconștientizate, ori uitate...

Să vedem însă ce scrie în realitate în Îndreptarul părintelui: „M-am spălat cu săpunuri parfumate, ca să fiu mai atrăgătoare trupește.“ Două explicații se cuvin aici. Prima e cât se poate de clară: una este să te speli cu săpun, parfumat sau nu, pentru igiena și curățenia trupului, și cu totul altceva să faci acest lucru în scopul de a fi mai atrăgătoare trupește. Și de aici ajungem, cât se poate de logic chiar (deci până și logica firii ne ajută!), la a doua explicație: Ne punem întrebarea cum poți fi mai atrăgătoare trupește dacă te speli cu săpunuri parfumate?! Răspunsul e simplu: Părintele și-a scris Îndreptarul prin anii 1930, când oamenii săraci nu-și permiteau să-și cumpere nici măcar săpunuri parfumate, și nici nu auziseră de produsele complicatei industriei a parfumeriei din zilele noastre. Deci, o fată care se spăla cu săpun parfumat în vremea aceea era ca o fată din zilele noastre care se parfumează strident (și nu numai se parfumează...) pentru a-i atrage pe băieți. Deci, păcatul din Îndreptarul părintelui, adaptat la vremurile noastre, ar putea suna așa: „M-am parfumat excesiv și m-am machiat, ca să-i atrag mai ușor pe băieți.“ Iar aici cred că nu mai e nevoie să subliniem că e o mare greșeală să atragi un băiat

ațâțându-i pornirile păcătoase, instinctele, patimile josnice, în loc să-l atragi cu virtuțile tale, cu tăria ta de caracter, cu blândețea, cu feminitatea naturală lăsată de Dumnezeu... Vrei ca băiatul să te vadă ca pe un obiect al plăcerii lui, să se folosească de tine și apoi să te părăsească pentru alt „obiect“ cu un trup mai provocator, sau vrei să te vadă ca pe o persoană de care să aibă o apropiere adevărată, sufletească, și la vremea potrivită și trupească, în căsătorie? Doar tu alegi.

Aceasta e doar o pildă în sprijinul necesității de a avea un Îndreptar de Spovedanie adaptat la vremea noastră. Deși Îndreptarul părintelui Nicodim este complet și deci suficient, din păcate ne lipsesc simplitatea și smerenia de a-l primi fără împotriviri și prejudecăți. Altfel ar fi de ajuns să fie reeditat în forma lui originală. Însă m-am gândit să vin în sprijinul tuturor, să putem dobândi cu toții folosul unei spovedanii curate, sincere și complete care să ne ducă până la porțile Raiului, ale Împărăției lui Dumnezeu...

Andrei Drăgulescu

Rugăciune înainte de a merge la Sfânta Spovedanie⁷

După ce ne-am scris toate păcatele făcute, de care vom fi întrebați la vămi, și le-am învățat, dacă se poate, pe de rost, ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute a face o adevărată spovedanie și apoi roadele vrednice de pocăință, rostind:

Rugăciunile începătoare:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate Ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorul de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată necurăția și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Prea Sfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru Numele Tău.

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

⁷ Protos. Nicodim Mândiță, *Îndreptar pentru Spovedanie*, Editura Agapis, 2002, pp. 3-10.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin!

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

Trei închinăciuni, apoi îndată:

Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... și Simbolul Credinței (Crezul). Apoi:

Rugăciunea lui Manase împăratul

Doamne, atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, al lui Avraam, al lui Isaac, al lui Iacob, și al seminției celei drepte a lor; Cel ce ai făcut cerul și pământul, cu toată podoaba lor; Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale; Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșat și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale. Pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel preaînalt, bun, îndelung-răbdător și mult-milostiv, Căruia Îi pare rău de răutățile oamenilor.

Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și, după mulțimea îndurărilor Tale, ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar Tu, Doamne, Dumnezeuul celor drepți, n-ai pus pocăință pentru cei drepți: pentru Avraam și Isaac și Iacob, care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urăciuni și am înmulțit smintelile.

Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta. Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugându-Te: iartă-mă, Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric, sub pământ,

căci Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Și Te voi preaslăvi în toate zilele mele. Căci pe Tine Te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că sunt neputincios; vindecă-mă, Doamne, că s-au desfăcut oasele mele și sufletul meu s-a spăimântat foarte și Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne, izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă pentru mila Ta. Că nu este în moarte cel ce Te pomenește pe Tine, și în iad cine se va mărturisi Ție?

Ostenit-am în suspinul meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu, cu lacrimile mele voi uda așternutul meu. Tulburatu-s-a de necaz ochiul meu, învechitu-m-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele, auzit-a Domnul cererea mea, Domnul a primit rugăciunea mea. Să se rușineze și să se înspăimânteze toți vrăjmașii mei, să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă.

Psalmul 129

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. Pentru Numele Tău Te-am răbdat, Doamne, așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul. Că la Domnul este mila și multă mântuire la El și El va izbăvi pe Israel de toate fărădelegile lui.

Rugăciune de umilință către Domnul nostru Iisus Hristos

Păcătuit-am și n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele mântuitoare și juruințele noastre cele sfințite pe care le-am făcut la Sfântul Botez.

Numele de creștin îl purtăm noi nevrednicii, iar mâinile noastre s-au făcut nevoitoare spre toată lăcomia. Picioarele grabnice și cu cutezare spre toată alergarea cea rea. Gura, organul sfințelilor rugăciuni și al cuvintelor, am făcut-o organ a toată vorba nebunească. Ochii noștri și toate simțirile noastre, peste măsură le-am umplut de păcate și de toată necurăția.

De aceea, Preabunule Stăpâne, multă iubirea Ta de oameni am întors-o spre mânie, noi nevrednicii. Mulțimea facerilor Tale de bine am prefăcut-o nebunește spre chinuri.

Însă nu cu iuțimea Ta să ne cerți pe noi, Doamne. Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia ne și închinăm și cu inimă umilită ne rugăm: Slăbește, lasă, iartă, iubitorule de oameni, Stăpâne. Biruiască mulțimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre. Adâncul bunătăților Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăților noastre!

Adevărat, Preabunule Iisuse, ne rugăm Ție, dăruiește iertare păcatelor noastre, bună așezare minții, sănătate trupului, pace în zilele noastre, aerului bună liniștire, pământului bună rodire, credinței celei dreptmăritoare creștere, unire și pace Sfințelilor Tale Biserici, surparea eresurilor, stricarea sfaturilor celor necurate și toate lucrurile cele de folos ni le dăruiește, după neschimbatele Tale îndurări. Cel ce nu voiești moartea păcătosului, dăruiește nouă timp de pocăință, ca și de chinurile cele veșnice, care vor să fie, să ne mântuim, cu darul și cu iubirea de oameni a Preacuratului Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Prea Sfântul, Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru recunoașterea ticăloșiilor noastre

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel bogat în milă și necuprins în îndurări, Care singur din fire ești fără de păcat, și pentru noi Te-ai făcut om fără de păcat, ascultă, în ceasul acesta, această rugăciune dureasă a mea, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune, și inima mea s-a tulburat în mine!

Tu, Doamne Preaînalte, Împărate al cerului și al pământului, știi că toată tinerețea mea am cheltuit-o în păcate și, umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor.

Întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă. Ci, cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de răs și de batjocură dracilor, nicidecum în minte venindu-mi că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoșilor și gătită fiind gheena focului.

Din această pricină, căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simțire de întoarcere, m-am făcut pustiu și gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcate n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată n-am săvârșit, cu covârșire și cu sânguință? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra și a sluji la păcate.

Cine, dar, nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărit mânia Ta, eu singur am ațâțat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând și covârșind pe toți păcătoșii cei din veac, păcătuind fără de asemănare și fără de iertare.

Însă, de vreme ce ești multmilostiv, Iubitorule de oameni, și aștepti întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pe mine și cad la înfricoșatul Tău Divan și, ca și cum m-aș atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul sufletului strig Ție: Milostivește-Te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea și lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc și, rătăcit fiind, întoarce-mă și, întorcându-mă, îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăință dreptilor și n-ai pus iertare celor ce nu greșesc, ci ai pus pocăință asupra mea, a păcătosului, în acelea cu care spre întăritarea Ta am lucrat.

Gol și descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele, și-mi dă umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde și cu deplină adevărire la lumea cea de dincolo, lăudând și binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune umilită pentru recunoașterea păcatelor

Doamne mult milostive, Dumnezeu preabune, Sfinte, Care iubești numai binele și urăști tot răul, rogu-Te, nu Te uita la mulțimea păcatelor mele, ci privește la mine, fiul cel risipitor, la oaia cea rătăcită care îmi recunosc vina mea și vin la Tine, mâhnit cu inima, zdrobit și rușinat, cerșind iertare.

Doamne, fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu este pururea înaintea mea. Sunt greu tulburat, zdruncinat și nemângâiat. N-am liniște, nu am odihnă în sufletul meu, văzând că m-am pus cu trup și suflet în slujba diavolului. Cunosc că, prin multele și feluritele păcate, pe Tine, Părintele și Dumnezeu meu cel preabun Te-am jignit, mâhnit, amărât și Te-am mâniat foarte mult. Păcatele mele apasă cumplit asupra mea, întocmai ca o piatră foarte grea, și rău mă mai chinuiesc.

Ce voi face? Scula-mă-voi și mă voi duce la Tatăl meu și, din adâncul inimii păcătoșite, voi zice ca și fiul cel rătăcit: „Tată! Am greșit la cer și înaintea Ta...”. Aceasta voiesc să o fac chiar acum. Pentru aceasta, cu căință mă rog Ție: Iartă-mă pe mine, păcătosul.

Doamne, eu nu mai cutezam să vin la Tine în starea aceasta păcătoasă în care mă aflu, dacă nu m-aș fi întărit de cuvintele milostivirii Tale: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi... Eu nu voiesc moartea păcătosului, ci doresc să se întoarcă de la calea lui cea rea și să fie viu!” Cuvintele acestea mă încurajează foarte mult a veni înaintea Preotului Duhovnic și a-mi mărturisii păcatele, acestui minunat împluternicit al Tău, care stă văzut în Scaunul Sfintei Spovedanii, în locul Tău, Dumnezeu meu, Care stai nevăzut acolo de față și primești mărturisirea cea adevărată, pe care o facem noi, păcătoșii.

Rogu-Te, Doamne, luminează-mi mintea, deschide-mi inima și buzele mele, să spun numai adevărul și să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Nu mă lăsa, Doamne, ca din vreo frică sau rușine să ascund vreun păcat și să-l las nemărturisit, ci luminează-mă, Doamne, și ajută-mă să-mi reamintesc și să-mi mărturisesc toate păcatele mele, mari și mici, cu toată umilința, zdrobirea inimii și căința, înaintea Preotului Duhovnic și a Ta, cu hotărârea de a le părăsi desăvârșit și de a face roade vrednice de pocăință. Ca astfel să fiu iertat ca și mulțimea Magdalenelor, Samarincelor, Zaheilor, tâlharilor și a altor păcătoși, pocăiți după dreptarul dreptei-credințe creștinești, care acum

se veselesc în Raiul desfătărilor, îndulcindu-se pururea de nemărginita frumusețe a Feței Dumnezeirii Tale.

Astăzi vreau să fac o mărturisire cât mai amănunțită, și mai bună, mai desăvârșită, așa ca și când ar fi cea din ceasul despărțirii sufletului meu de trup. Ajută-mi, Doamne, ca să fac această adevărată mărturisire, pentru că eu nu cunosc, ci numai Tu singur, dacă voi mai avea vreme și prilej să mă mai mărturisesc vreodată, ori cu această mărturisire voi merge înaintea Ta, Preadrepte Judecătorule.

Doamne Dumnezeule, astăzi doresc din toată inima a mă întoarce la Tine, a mă curăți de toate păcatele, Părintele meu Cel preabun, pe care Te-am jignit și mâhnit, și a mă mântui de tot păcatul. Puterile mele cele slabe încă nu sunt în stare a mă ajuta pentru a face aceasta. Deci, rogu-mă Ție, Dumnezeule, Părintele milostivilor, ajută-mă a face și a desăvârși această curățire de păcate.

Rogu-Te, Doamne, fie-Ți milă de mine și iartă-mă. Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul și Dumnezeul meu, Tu ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Ajută-mi, Doamne, Care ai venit să chemi nu pe cei drepecți, ci pe cei păcătoși la pocăință. Cheamă-mă și pe mine, păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, Izvorul vieții și Lumina lumii, Care luminezi tuturor. Primește-mă pe mine, păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, la milostivul Scaun al judecății Tale de aici de pe pământ, la Sfânta Spovedanie. Pentru minunata Ta întrupare, activitate Mesianică, Patimă, Crucificare și moarte pe Cruce pentru mântuirea noastră și pentru preamărita Ta Înviere, rogu-Te pe Tine, Care ai iertat pe vrăjmașii Tăi răstignitori, iartă-mi și mie toate păcatele mele!

Dumnezeule, Duhule Sfinte, Mângâietorule, Vistierul bunătăților, înzestrătorule al nostru cu toate bogatele Tale Daruri, și Dătătorule de viață, vino și la mine păcătosul, curățește-mă cu Darurile Tale cele bogate, întărește-mă în tot binele, și ajută-mă să mă mântuiesc și să redobândesc fericirea, în Împărăția Ta cea Cerească, începând de aici de pe pământ.

Dumnezeule cel preamărit în Sfânta Treime, cea de o Ființă și nedespărțită, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, ajută-mă să mă curățesc de toate păcatele la Scaunul Judecătoresc și milostivnic al Sfintei Spovedanii de aici de pe pământ, și să-Ți slujesc Ție totdeauna cu trup și suflet, că Ție se cuvine, Doamne, toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune după Sfânta Spovedanie

Psalmul 102

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul și toate cele din launtru meu numele cel Sfânt al Lui. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta; înnoise-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face o strâmbătate. Cunoscutute au făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult milostiv. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său; iar mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de Dânsul. Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui, și-și aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său și Împărăția Lui pe toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți Îngerii Lui cei puternici la virtute, care faceți cuvântul Lui, și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Psalmul 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele,

când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea. Zis-am: „Mărturisii-voi fărădelegea mea Domnului»; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre tine ochii Mei. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fâlcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Slavă..., Și acum...

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, mult milostive, îți mulțumesc, că prin mărturisirea mea cea către duhovnicescul meu Părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine, iertare păcatelor mele. Ca David cel ce a zis: „Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale“, făgăduiesc și eu înaintea Ta, cu voință hotărâtoare a sufletului meu, că aleg mai bine a muri, decât a face de acum înainte vreun păcat de moarte și a amări cu el bunătatea Ta cea nemăsurată. Dar de vreme ce voința mea este neputincioasă fără ajutorul Tău, mă rog Ție fierbinte, să mă întărești cu Darul și ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârșit neschimbat în această hotărâre. Dă-mi, Doamne, ca cealaltă vreme a vieții mele s-o petrec în pace și în pocăință, și să dobândesc în această viață Darul Tău, iar în cealaltă, fericirea de veci, pentru rugăciunile preabinecuvântatei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin.

Notă lămuritoare

„Când mergem la spovedanie – găsim scris în *Îndreptarul pentru Spovedanie* al părintelui Nicodim Mândiță, ediția 2002 –, trebuie să ne străduim să nu împovărăm pe Preotul Duhovnic, prin scrierea pe larg a păcatelor noastre, pe care le găsim consemnate în [...] îndreptar [...].

Noi am alcătuit acest îndreptar pentru a ajuta pe fiecare credincios să-și cunoască păcatele cu care s-a făcut vinovat în anumite

momente ale vieții. Întrucât păcatele au multe fețe și multe ramificații, am fost nevoit să însoțesc întrebările cu multe explicații, de multe ori foarte pe larg, dar care nu se cade să le mai notăm pe hârtie, decât numai păcatele singure.

Dacă duhovnicul ne cere unele explicații, pentru a face o cumpănire dreaptă între vinovăție și canonul ce trebuie să-l prescrie, atunci i le vom oferi direct, la momentul cerut, fără a le mai scrie pe hârtie. Duhovnicul are o foarte mare experiență în această privință și el, ascultând cu atenție spovedania, nu are nevoie de explicații exagerat de amănunțite pentru a-l înțelege pe penitent, căci acestea îi împovărează în mod inutil, sau chiar păgubitor, atât memoria, cât și programul său de activitate, mai ales în posturi.

Pentru aceasta, noi sfătuim părințește pe cei ce vor procura acest îndreptar de spovedanie să-l folosească cu înțelepciune. El este conceput numai să-l ajute pe om în a-și cunoaște și chiar recunoaște păcatele, iar nu pentru a fi transcris în mare parte pe hârtie, și să se prezinte cineva în fața Preotului, pentru a-i pune la încercare și ultima picătură de răbdare și înțelegere, prin citirea celor scrise. La spovedanie nu este iertat a ascunde vreun păcat, dar nici nu trebuie să cădem în cealaltă latură, încât să răpim, în mod nejustificat, timpul atât de prețios și necesar al Preotului Duhovnic prin spunerea păcatelor pe larg, adică însoțite de explicații amănunțite ale modului în care am săvârșit păcatul.

Având în vedere faptul că mulți credincioși vor merge cu pregătiri de spovedanie făcute după acest îndreptar la Preoții de parohie, care sunt foarte solicitați, având timpul drămuț, pentru a le veni în ajutor și a evita unele nemulțumiri ce pot să apară, cu ajutorul lui Dumnezeu **am alcătuit un rezumat al îndreptarului pentru spovedanie** [subl.ns.], care să îndrume pe cel ce dorește să se spovedească, cum să-și noteze cât mai concis păcatele pe hârtie, ca să nu-l rețină prea mult timp pe Preot în Scaunul Spovedaniei.

Astfel, oricine vrea să se pregătească de spovedanie trebuie să aibă în față întotdeauna Îndreptarul de Spovedanie cu păcatele scrise pe larg [...]. El începe să citească și să urmărească ce păcate a făcut și, în momentul în care a ajuns la un păcat pe care consideră că l-a făcut, atunci merge la acest rezumat și vede cum trebuie să-l noteze pe hârtie. După ce l-a notat, continuă cu citirea în îndreptarul cu întrebările pe larg, până va găsi un alt păcat

pe care trebuie să-l noteze, și procedeză cum am arătat mai sus [până la sfârșit].⁸

Pentru detalii și lămuriri asupra păcatelor cuprinse în acest îndreptar, a se consulta cartea: Lect. Univ. Dr. Andrei Drăgulescu, *Ce să fac ca să mă mântuiesc? Îndreptarul de Spovedanie al Părintelui Nicodim Măndiță, îmbogățit și tâlcuit pe înțelesul tuturor și cu învățături de folos pentru mântuire*, Editura Agapis, 2014.

⁸ Protos. Nicodim Măndiță, *Îndreptar pentru Spovedanie*, Editura Agapis, 2002, pp. 11-12.

Îndreptar pentru spovedanie al părintelui Nicodim Măndiță, îmbogățit cu adăugiri din alte îndreptare de spovedanie⁹

PĂCATE ÎMPOTRIVA SFÂNTULUI DUH

1. Am păcătuit cu încredere prea mare și nesocotită în Dumnezeu, zicând că El este milostiv și mă va ierta și pentru aceea pot păcătui mereu.
2. Mi-am pus în minte ca să păcătuiesc cât voi putea fără a mă înfrâna, zicând că am să mă pocăiesc la anul, la bătrânețe, pe patul de moarte.
3. Am zis: dacă va vrea Dumnezeu mă va mântui; iar de n-o vrea, voi pieri.
4. M-am deznădăjduit de mila lui Dumnezeu, zicând că pot păcătui înainte, că tot nu mă mai iartă Dumnezeu și tot în iad voi merge.
5. Am stat împotriva adevărului învederat, arătat și dovedit.
6. Am întristat, stins și alungat pe Duhul Sfânt.
7. Mi-am împietrit inima, neprimind și nepăzind cuvântul lui Dumnezeu.
8. Scripturile Dumnezeiești le-am socotit mincinoase.
9. Am fost semeț și am purtat grijă a păcătui.
10. Am hulit faptele bune ale aproapelui. Am zavistuit pe aproapele totdeauna pentru Darul pe care i l-a dat Dumnezeu.
11. Din răutate, n-am dat învățătură despre articolele credinței celor neștiutori.
12. N-am vrut și nu vreau să aud vorbindu-se despre Dumnezeu, credință, religie.

⁹ Urmează păcatele preluate identic din *Îndreptarul pentru Spovedanie* al Părintelui Nicodim Măndiță, în aceeași ordine și împărțite în aceleași categorii. Acolo unde am adăugat păcate din alte îndreptare, am menționat acest lucru între paranteze (n.ed.)

13. Am zis că Dumnezeu e o născocire a preoților, dar El nu există în realitate... că omul n-are suflet.
14. Am zis că nu este Dumnezeu, nici suflet, nici îngeri, nici draci, nici altă viață viitoare, pentru că nu am văzut, susținând că eu cred numai în ceea ce văd.
15. M-am împotrivit învățăturilor preoților și ale Bisericii, zicând că după moarte nu mai este judecată, răsplătirea faptelor, rai și iad... că odată cu moartea noastră toate mor pentru noi.
16. Am zis că Dumnezeu ne-a dat uitării, nu se mai ocupă de noi.
17. Am crezut și susținut la calendar mai mult decât la Dumnezeu și la învățătura Sf. Biserici Ortodoxe.
18. Am crezut în spiritism, m-am dus la cei ce grăiesc cu morții. M-am încrezut în felurite vedenii.
19. M-am lepădat de unica dreaptă-credință Ortodoxă.
20. M-am lepădat de unica Biserică a Domnului Hristos, dezertând la alte credințe schismatice, eretice, rătăcirii sectare... evrei, turci...
21. Am luptat împreună cu potrivnicii Ortodoxiei la discreditarea și distrugerea preoților zeloși și a învățăturilor Divine și a Bisericii lui Dumnezeu.
22. M-am lepădat de dreapta-credință Ortodoxă creștinească și am dezertat la alte credințe eretice și rătăcirii sectare.
23. Mi-am pus în minte să mă omor. M-am hotărât odată, ba și de mai multe ori a împlini acest păcat cumplit.

PĂCATE STRIGĂTOARE LA CER

24. Am ucis pe altul cu voia mea.
25. Am făcut sodomie, bărbat cu bărbat, femeie cu femeie, eu cu altul și altul cu mine.
26. Am preacurvit peste fire cu soția mea și cu alte femei (cu soțul meu și cu alți bărbați), primejduindu-mă vremelnic și veșnic.
27. Am asuprit pe cei săraci, pe văduve, pe orfani și pe cei neputincioși. Am oprit plata slugilor, lucrătorilor.
28. Am defăimat, batjocorit și vorbit de rău pe părinții mei.
29. M-am arătat nemulțumitor față de ei. I-am bătut.
30. Am defăimat pe Preoții Bisericii, neținând seama de învățăturile lor date spre folosul meu și spre cel obștesc, după porunca lui Dumnezeu.